

موقعیت جغرافیائی

- دین

- زبان

- عادات خرید و مصرف

- تعطیلات رسمی

- واحد پول

- تفاوت زمان با ایران

- تقسیمات جغرافیائی

- نوع و ارکان اصلی حکومت

- قوه مجریه

- قوه مقننه

- قوه قضاییه

- وضعیت ریسک سیاسی

- افراد و گروه‌های با نفوذ

موقعیت جغرافیائی:

جمهوری بولیواری ونزوئلا^۱ در بخش شمالی قاره‌ی آمریکای جنوبی قرار دارد. این کشور با دریای کارائیب و اقیانوس اطلس شمالی مرز ساحلی دارد. مساحت ونزوئلا برابر با ۹۱۲۰۰۵۰ کیلومتر مربع و سی و نهمین کشور بزرگ جهان است. از کل مساحت این کشور ۸۸۲۰۰۵۰ کیلومتر مربع خشکی و ۳۰۰۰۰۰ کیلومتر مربع وسعت آب‌ها است. در غرب ونزوئلا کوه‌های پر برف آند و در شرق نیز جنگل‌های سرسبز آمازون گسترده شده‌اند. این کشور از جنوب ۲۰۲۰۰ کیلومتر با برزیل، از غرب ۲۰۵۰ کیلومتر با کلمبیا و از شرق ۷۴۳ کیلومتر با گویان مرز مشترک دارد. طول خط ساحلی یا مرزهای آبی ونزوئلا ۲۰۸۰۰ کیلومتر است. در آب‌های کناره ونزوئلا (دریای کارائیب و اقیانوس اطلس) جزایر فراوانی دیده می‌شود. کشورهای جزیره‌ای و کوچک ترینیداد و توباگو، باربادوس و آروبا نزدیک سواحل شمالی ونزوئلا هستند. بر اساس آمار سال ۲۰۱۵، جمعیت این

^۱. Bolivarian Republic of Venezuela

کشور ۳۱ میلیون نفر است که از این نظر چهل و سومین کشور پرجمعیت جهان به شمار می‌آید. کاراکاس اصلی‌ترین شهر و پایتخت این کشور است. شهرهای بزرگ و مهم ونزوئلا، ماراکایبو، مریدا، کورو، والنسیا، ماراکای، سن کریستابول، پورلامار و بارگوایسیتو هستند. گفتنی است که شهرهای مهم، همگی در نیمه‌ی شمالی کشور هستند.

ونزوئلا اگرچه کاملاً در مناطق گرمسیری است، ولی آب و هوای آن از گرم و مرطوب تا سردسیری آلیپی تغییر می‌کند. در بیشتر مناطق کشور دوره‌ی باران وجود دارد. این دوره از ماه می تا نوامبر ادامه داشته و زمستان نامیده می‌شود، بقیه سال (دسامبر تا آوریل) فصل تابستان است.

دین: ۹۶ درصد جمعیت ونزوئلا کاتولیک، دو درصد پروتستان و دو درصد نیز پیرو سایر ادیان هستند. در این کشور دین رسمی وجود ندارد.

زبان: زبان رسمی این کشور، اسپانیایی است. در برخی از مناطق ونزوئلا، مردم به زبان‌های انگلیسی، فرانسوی، آلمانی و پرتغالی نیز سخن می‌گویند. در حدود ۳۱ زبان بومی مانند وای‌یو، پمون، واراو، کارینا، یانومامی و گواچیبو نیز، در این کشور مورد استفاده قرار می‌گیرند.

عادات خرید و مصرف: اگرچه ونزوئلا کشوری نفت‌خیز است، ولی سطح زندگی بیشتر مردم متوسط و پایین است. از این رو، یافتن کالاهای ارزان قیمت، برای آنها از اهمیت بالایی برخوردار است، خصوصاً طی چند سال اخیر، که با توجه به اینکه دولت در سنوات گذشته اقدام به تخصیص ارز دولتی برای کالاهایی نظیر پوشاک و کفش و اسباب بازی در ماه دسامبر می‌نمود بسیاری از مردم توان استفاده از کالاهای با استاندارد جهانی را داشتند.

ساختار کشور در دهه گذشته و سرازیر شدن دلارهای نفتی به کشوری با میانگین جمعیت حدود ۳۰ میلیون نفری، سبب گردید که واردات رونق بگیرد و مردم به گونه‌ای مصرف‌کننده کالاهای برند اروپایی و امریکایی شوند.

تعطیلات رسمی

- روز سال نو: یکم ژانویه.
- کارناوال: ۲۴-۲۱ فوریه.
- پنجشنبه‌ی مقدس: نهم آوریل.
- جمعه‌ی خوب: دهم آوریل.
- روز اعلام استقلال: نوزدهم آوریل.
- روز کارگر: اول می.
- جنگ کارابوبو^۲: ۲۴ ژوئن.

². Battle of Carabobo Day

○ روز استقلال: پنجم جولای.

○ زادروز سیمون بولیوار: ۲۴ جولای.

○ روز بومیان^۳: دوازدهم اکتبر.

○ روز کریسمس: ۲۵ دسامبر.

واحد پول:

پول این کشور، تا قبل از سال ۲۰۰۸ بولیوار ونزوئلا بود که به اختصار VEB^۴ نامیده می‌شد. از آغاز سال ۲۰۰۸ واحد پول جدید ونزوئلا که سه صفر از آن برداشته شده، فورت ونزوئلا است و با نماد VEF^۵ شناخته می‌شود. فورت به معنای بولیوار قوی است. در ماه ژوئیه سال ۲۰۰۹ میلادی، یک دلار آمریکا برابر با ۲/۱۵۲ فرت ونزوئلا و هر فرت ونزوئلا برابر با ۴.۷۲۵ ریال ایران بوده است. در حال حاضر نظام ارزی این کشور دو نرخ است، نرخ ارز رسمی ۱۰.۸ در برابر هر بولیوار می‌باشد، ارز شناوری تحت عنوان دیکوم نیز وجود دارد که برابر با ۶۷۸ می‌باشد و در حال حاضر قیمت ارز بازار آزاد ۳۳۴۸ می‌باشد. ارز رسمی ۱۰.۸ برابر واردات دارو و مواد غذایی اساسی تخصیص داده می‌شود که عملاً از سال ۲۰۱۴ دچار کسری شدید شده است. خرید و فروش ارز در بازار آزاد ممنوع می‌باشد.

تفاوت زمان با ایران:

ساعت بین‌المللی این کشور نسبت به ساعت گرینویچ چهار و نیم ساعت (GMT+۴) و از ایران هشت ساعت عقب‌تر (۸-) است. در نیمه‌ی نخست سال که ساعت در ایران یک ساعت به جلو برده می‌شود، اختلاف زمانی شهر کاراکاس با تهران منفی ۹ می‌شود.

تقسیمات جغرافیائی:

سرزمین‌های فدرال تحت‌الحمايه‌ی ونزوئلا در حقیقت ایالت نیستند، بلکه زیر بخش‌های منطقه‌ای ویژه هستند. ایالت‌های ونزوئلا به ۹ منطقه‌ی اجرایی تقسیم می‌شوند. این مناطق به همراه ایالات مربوطه، شامل موارد زیر می‌شوند:

- منطقه‌ی آندیان: ایالات باریناس، مریدا، تاچیرا، تروخیلو و پائز آپور.
- منطقه‌ی مرکز: ایالات می‌راند، وارگاس و کاراکاس.
- منطقه‌ی مرکزی: ایالات آراگوآ، کارابوبو و کوجیدیس.
- منطقه‌ی مرکز غربی: ایالات فالکون، لارا، پورچوگیسا و یاراکوی.

³. Columbus Day

⁴. Venezuelan Bolivar

⁵. Venezuelan Fuere

- منطقه‌ی گینه: ایالات بولیوار، آمازون و دلتا آماکورو.
- منطقه‌ی جزیره‌ای: ایالات نووا اسپارتا و سرزمین‌های فدرال تحت‌الحمایه.
- منطقه‌ی لیانوس: ایالات آپور و گوآریکو.
- منطقه‌ی شمال شرقی: ایالات آنزاتگویی، موناگاس و سوکر.
- منطقه‌ی زولیان: ایالت زولیا.

نوع و ارکان اصلی حکومت:

بر مبنای قانون اساسی، ونزوئلا یک جمهوری فدرال است که از ۲۳ ایالت، دو قلمروی فدرال، یک ناحیه‌ی فدرال بزرگ (شامل پایتخت) و ۷۲ بخش فدرال وابسته تشکیل شده است. قوه مقننه در اختیار مجلس ملی است. قوه اجرایی کشور در اختیار رئیس‌جمهور و کابینه وی است. رئیس‌جمهور با رای مستقیم مردم انتخاب می‌شود.

قانون اساسی:

قانون اساسی ونزوئلا برای نخستین بار در سال ۱۹۶۱ تدوین شده و به تصویب رسید. این قانون در پانزدهم دسامبر ۱۹۹۹ به همه‌پرسی گذاشته شد و با رای مثبت ۷۱/۲۹ درصد مردم رسمیت یافت.

قوه مجریه:

رئیس‌جمهور ونزوئلا با رای‌گیری عمومی انتخاب می‌شود و پس از انتخاب هم‌وظایف رئیس دولت و هم‌وظایف رئیس حکومت را به عهده دارد. آقای هوگو چاوز ۶۶ ساله از سال ۱۹۹۹ تا ۵ مارس ۲۰۱۳ که ۵۸ سال داشت و بر اساس بیماری سرطان درگذشت عهده دار ریاست جمهوری این کشور بود. مدت ریاست جمهوری در این کشور شش سال است. از زمان مرگ چاوز معاون ایشان آقای مادرو بر کرسی ریاست جمهوری تکیه زده است. در ونزوئلا انتخاب وزراء بدون هیچ‌گونه تشریفاتی از سوی رئیس‌جمهوری انجام می‌شود و نیازی به رأی اعتماد ندارد.

قوه مقننه

مجلس ونزوئلا با عنوان مجلس ملی^۶ فعالیت می‌کند. ۱۶۷ نماینده مجلس که سه تن از آنها از میان افراد بومی انتخاب می‌شوند، برای یک دوره‌ی پنج‌ساله برگزیده می‌شوند. امکان انتخاب دوباره‌ی نمایندگان برای سه دوره وجود دارد. نمایندگان با آرای مردمی و در چارچوب احزاب ائتلافی یا کاندیداهای مستقل انتخاب می‌شوند. افراد بالای هجده سال، می‌توانند در این

^۶ Hugo Rafael Chavez

^۷ Asamblea Nacional

کشور رای بدهند. در آخرین انتخابات انجام شده در ۶ دسامبر سال ۲۰۱۵، اکثر کرسی‌های مجلس که در اختیار گروه‌های موافق دولت به دست اپوزیسیون رسید.

قوه قضاییه

بالاترین نهاد قضایی این کشور، دادگاه عالی قضایی است که قضات آن برای یک دوره‌ی دوازده ساله انتخاب می‌شوند. شورای ملی انتخابات ونزوئلا، مسئولیت انتخاب این قضات را به عهده دارد و از پنج مدیر تشکیل شده که توسط مجلس ملی انتخاب می‌شوند. دادگاه عالی قضایی سیانت و تفسیر قوانین را بر عهده دارد و در کنار دولت و قوه مجریه قرار دارد.

وضعیت ریسک سیاسی

بر اساس ارزیابی‌هایی که مراجع بین‌المللی انجام داده‌اند، ونزوئلا یکی از مناطق با ریسک بالا در جهان است. برابر ارزیابی‌هایی که صندوق ضمانت صادرات ایران انجام داده، این کشور در طبقه‌بندی ریسک، رتبه‌ی چهار را داراست و سقف اعتبارات کوتاه‌مدت (زیر دو سال) برای این کشور معادل شصت میلیون دلار و برای اعتبارات میان‌مدت و بلندمدت (بالای دو سال) معادل صد و بیست میلیون دلار است.

افراد و گروه‌های با نفوذ

بر مبنای قانون اساسی ونزوئلا، همه‌ی احزاب و گروه‌های سیاسی در این کشور حق فعالیت دارند. احزاب عمده ونزوئلا عبارتند از:

- حزب سوسیالیست واحد ونزوئلا^۸.
- جنبش جمهوری پنجم^۹.
- حزب کمونیست ونزوئلا^{۱۰}.
- حزب اقدام دموکراتیک^{۱۱}.
- برای دموکراسی اجتماعی^{۱۲}.
- سرزمین پدری برای همه^{۱۳}.
- جنبش سوسیالیسم^{۱۴}.

8. United Socialist Party of Venezuela

9 . Fifth Republic Movement

10. Communist Party of Venezuela

11. Democratic Action

12. For Social Democracy

13. Fatherland for All

14. Movement for Socialism

احزاب سوسیالیست واحد ونزوئلا و جنبش جمهوری پنجم از بانفوذترین احزاب و گروه‌های سیاسی این کشور هستند. پس از مرگ رئیس جمهور فقید ونزوئلا، هوگو چاوز، احزاب مخالف تحت لوای یک پرچم میز وحدت دمکراتیک را تکشیل دادند